

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 5Nt/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010967
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ondrej Hertel
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2024:2323010967.4

Uznesenie

Okresný súd Galanta, samosudcom Mgr. Ondrejom Hertelom, v trestnej veci odsúdeného E. E., o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. marca 2024 v Galante, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietá návrh odsúdeného E. E., L. XX.X.XXXX E. L., P. G. Q. Č. XXXX, M. L., na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 2T/105/2016.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/105/2016 zo dňa 7.11.2017 a právoplatný 7.11.2017 bol odsúdený uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 15 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Dňa 18.8.2023 podal odsúdený návrh na povolenie obnovy konania, z ktorého vyplýva, že mu bola hrubo porušená zásada špeciality Okresným súdom Galanta. Pred výstupom z trestu v trvaní 12 mesiacov stál pred Okresným súdom Galanta, kde prokurátor vzal obžalobu v plnom rozsahu späť. Nakoľko sa bránil ešte pred spomenutým súdom, keď si ho vyžiadal prokurátor na výkon trestu v trvaní 15 mesiacov nepodmienečne a vyvíjal nátlak na jeho osobu. Nastalo pochybenie zo strany súdu, keďže bol spod uvedeného skutku oslobodený už pred jeho výstupom z trestu v trvaní 12 mesiacov. Daných 15 mesiacov, ktoré si má odpykať v súčasnej dobe v Slovenskej republike je rovnaké obdobie, za ktoré ho už súd zbavil viny. Po jeho prepustení v krátkom čase uhradil výživné za 5-6 mesiacov. V súčasnej dobe má vyživovacie povinnosť plne uhradenú od doby konca výkonu trestu až do doby 18 rokov veku jeho dcéry D. E., a to z účtu Českej sporiteľne ČR na účet otca jeho exmanželky E. V.. Transakcia bola odoslaná z účtu majiteľky D. T., kde boli v poznámkach pre príjemcu uvedené údaje od kedy do kedy bola uhradená jeho vyživovacia povinnosť a to z dôvodu žiadneho vlastníctva účtu jeho osobou v ČR. O jeho trestnom stíhaní nevedel a napriek tomu svoju vyživovaciu povinnosť plne uhradil. Doba trvania uhradenia je už niekoľko rokov. Ešte dodatočne uhradil niekoľko mesiacov prostredníctvom Western Union, odosielateľom bol jeho priateľ O. A. X. T. E.. Jeho dôkazy sú jednoznačné, keďže boli uskutočnené riadne bankové transakcie a jeho manželka mala povinnosť každú jeho platbu oznámiť príslušnému orgánu. Žiadal o zrušenie jeho trestu a prepustenie na slobodu.

Súd vykonal verejné zasadnutia v prítomnosti odsúdeného, ktorý bol upovedomený o verejných zasadnutiach a bol prítomný na verejných zasadnutiach.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal nasledovné dôkazy.

Z výpovede odsúdeného na verejnom zasadnutí vyplynulo aj to, že sa k ničom nevyjadril.

Z výpovede svedka K. E. na verejnom zasadnutí vyplynulo aj to, že Rozhodnutím súdu bola určená výživovacia povinnosť na maloleté dieťa v sume 50 Eur. Čo sa týka zasielania výživného odsúdeným v období od septembra 2014 a neskôr tak odsúdený jej poslal pred 2 rokmi sumu 3000,- euro na výživné. Tá platba výživného prebehla na viac krát. Dňa 26.11.2021 bolo uhradených na výživné 200 Eur. Dňa 02.11.2022 bolo uhradených na výživné 177 Eur. Bez uvedenia dátumov vie o úhradách 29.975 Kč = 1.150 Eur, 30 Eur a 70.431 Kč = 2.800 Eur na výživné pričom k týmto úhradám prišlo v roku 2022. Aktuálne má odsúdený celé výživné za obdobie od roku 2014 uhradené. Od septembra 2014 žiaden iný príbuzný odsúdeného neuhrádzal výživné. Počas výkonu trestu odňatia slobody odsúdený neposlal formulár na úhradu výživného. Odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody vedel o jej adrese, svedkyňa nemenila bydlisko a na iných miestach sa nezdržiavala. Tá jej doručovacia adresa bola L. XXX. V roku 2023 jej odsúdený neposlal nič na úhradu výživného. Od septembra 2014 bolo o dcéru postarané tak, že sa o ňu starala svedkyňa a jej rodičia a dcéra netrpela núdzou. S odsúdeným nie sú v kontakte.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov s možnosťou strán konania do nich nazrieť.

Z uznesenia Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/146/2015 na č.l. 109 pripojeného spisu vyplynulo aj to, že podľa § 239 ods. 1/ Tr. poriadku sudca zobral na vedomie späťvzatie obžaloby prokuratorkou Okresnej prokuratúry v Galante sp. zn. 2Pv 661/14/2202 zo dňa 12.08.2015, podanú na obvineného E. E., L.. XX.XX.XXXX E. L., J. Q. - Č. XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona.

Z obžaloby Okresnej prokuratúry Galanta zo dňa 16.6.2016 na č.l. 113 pripojeného spisu vyplynulo aj to, že Okresná prokuratúra Galanta podala obžalobu na odsúdeného za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Z doručenky od obžalovaného na č.l. 116 pripojeného spisu vyplynulo aj to, že odsúdenému bolo doručené predvolanie na termín 26.10.2016, obžaloba, výzva a zrušenie ustanovenia obhajcu dňa 13.9.2016, čo potvrdil vlastnoručným podpisom.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 07.11.2017 na č.l. 143-146 pripojeného spisu vyplynulo aj to, že bolo vykonané v neprítomnosti odsúdeného a že bol na ňom vyhlásený rozsudok, kde obhajca sa vzdal opravného prostriedku aj za osoby oprávnené podať opravný prostriedok a prokuratorka sa vzdala opravného prostriedku.

Z rozsudku Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/105/2016 zo dňa 7.11.2017 právoplatný 7.11.2017 na č.l. 147 pripojeného spisu vyplynulo aj to, že odsúdený bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 15 mesiacov so zaradením do stredného stupňa stráženia, pričom skutok je z obdobia od 1.9.2014 do 7.11.2017 a dlh na výživnom je 2.250 eur.

Z európskeho zatýkacieho rozkazu 2T/105/2016 z 3.4.2019 na č.l. 174-178 pripojeného spisu vyplynulo aj to, že bol vydaný na podklade vykonateľného rozsudku vydaného Okresným súdom Galanta sp.zn. 2T/105/2016 zo dňa 7.11.2017 právoplatný dňom 7.11.2017.

Z protokolu o prevzatí osoby na č.l. 297 pripojeného spisu vyplynulo aj to, že odsúdený bol dňa 2.8.2023 prevzatý/odovzdaný v mieste Hodonín/Holíč na základe 2T/105/2016.

Z aktualizovanej lustrácie ZVJS na odsúdeného generovaný dňa 15.03.2024 vyplynulo aj to, že odsúdený sa nenachádza v evidencii ZVJS.

Z poštového poukazu na adresu predložený obhajcom na verejnom zasadnutí vyplynulo aj to, že odosielateľ odsúdený uhradil adresátovi D. E. sumu 50 eur dňa 13.3.2024.

Z printscreenu predloženého obhajcom na verejnom zasadnutí vyplynulo aj to, že na K. boli úhrady 9.1.2023 v sume 3.694,65 Kč čo je 150 eur, 7.1.2022 v sume 70.431,20 Kč čo je 2.800 eur, 10.12.2021 v sume 29.975,90 Kč čo je 1.150 eur, 6.12.2021 v sume 782,28 Kč čo je 30 eur.

Zo správy z ÚVTOS Želiezovce na č.l. 28 vyplynulo aj to, že odsúdený bol vo výkone trestu odňatia slobody na základe nariadenie výkonu trestu Okresného súdu Galanta 29T/215/2013 od 10.4.2015 do 9.2.2016.

Z hlásenie zmien z ÚVTOS Želiezovce na č.l. 41 vyplynulo aj to, že odsúdený bol 22.2.2024 podmienene prepustený na slobodu uznesením Okresného súdu Levice sp.zn. 2PP/62/2023 zo dňa 22.2.2024 z trestu Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/105/2016 za § 207 ods. 1 ods. 3 písm. c) TZ s probačným dohľadom 12 mesiacov a skúšobnou dobou 24 mesiacov, pričom zvyšok trestu je 3 mesiace a 24 dní.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku: Obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, príp. ich nesprávne vyhodnotil (R 6/1997). Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jeho právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania nie je dôvodný, nakoľko odsúdený neuvádza žiadnu také dôkazy a také skutočnosti zakladajúce dôvod obnovy konania.

K argumentu odsúdeného, že má výhrady k použitiu zásady špeciality, je potrebné uviesť, že zásada špeciality je definovaná v § 31 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z. v z.n.p. tak, že osoba, ktorá bola vydaná z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, nesmie byť v štáte pôvodu stíhaná, odsúdená, nemôže byť obmedzená jej osobná sloboda za trestné činy, ktoré spáchala pred vydaním, na ktoré sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval. Účelom zásady špeciality je najmä ochrana osoby pred účelovým konaním štátu dosiahnuť takýmto spôsobom vydanie osoby na stíhanie pre taký trestný čin vo vzťahu ku ktorému nebolo vydanie povolené. To znamená, európsky zatýkací rozkaz nemá právny základ v dvojstrannej zmluve medzi Českou republikou a Slovenskou republikou, lebo európsky zatýkací rozkaz má právny základ v práve Európskej únie v rámcovom rozhodnutí Rady č. 2002/584/JHA z 13. júna 2002 a v právnom poriadku Slovenskej republiky v zákone č. 154/2010 Z.z. v z.n.p.

V prejednávanej príhode bol európsky zatýkací rozkaz sp.zn. 2T/105/2016 zo dňa 3.4.2019 vydaný práve na podklade vykonateľného rozsudku Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/105/2016 zo dňa 7.11.2017 právoplatný 7.11.2017. Z protokolu o prevzatí osoby z 1.8.2023 je zrejmé, že odsúdený bol prevzatý/odovzdaný v mieste Hodonín/Holíč na základe 2T/105/2016. To znamená, že odsúdený vykonával ten trest uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/105/2016 pre ktorý bol vydaný z Českej republiky, a teda nemohlo dôjsť k porušeniu zásady špeciality. Odsúdený bol podmienene prepustený na slobodu uznesením Okresného súdu Levice sp.zn. 2PP/62/2023 zo dňa 22.2.2024 z trestu Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/105/2016 za § 207 ods. 1, ods. 3 TZ.

K argumentu odsúdeného, že prokurátor vzal obžalobu v plnom rozsahu späť, je potrebné uviesť, že z uznesenia Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/146/2015 zo dňa 3.2.2016 právoplatné 3.2.2016

je zrejmé, že podľa § 239 ods. 1 Trestného poriadku sudca zobral na vedomie späťvzatie obžaloby. Ustanovenia § 239 ods. 1 Trestného poriadku spája so späťvzatím obžaloby až do začatia hlavného pojednávania len ten účinok, že vec sa tým vracia do stavu prípravného konania. Toto nemá účinok oslobodzujúceho rozsudku. Oslobodzujúci rozsudok je upravený v § 285 Trestného poriadku a je systematicky zaradený až po vykonanom dokazovaní. To znamená, že nemohlo dôjsť porušeniu zásady ne bis in dem zakotvenej v § 2 ods. 8 veta prvá Trestného poriadku, že nikoho nemožno trestne stíhať za čin, za ktorý bol už právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby.

K argumentu odsúdeného, že nevedel o trestnom stíhaní, je potrebné uviesť, že odsúdený o trestnom stíhaní vedel, nakoľko odsúdenému bola doručená obžaloba spolu s ďalším písomnosťami na základe doručky zo dňa 13.9.2016, čo potvrdil vlastnoručným podpisom.

K argumentu odsúdeného, že celkové výživné je k dnešnému dňu už uhradené, je potrebné sa vyjadriť, že na dosiahnutie účinnej ľútosti v zmysle § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona je nevyhnutné splniť kumulatívne dve podmienky, ale v tomto prípade je zrejmé, že odsúdený celkovú svoju povinnosť dodatočne nesplnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu, keď z výpovede svedkyne K. E. vyplynulo aj to, že odsúdený jej poslal pred 2 rokmi sumu 3000,- euro na výživné, a z printscreenu predloženého obhajcom na verejnom zasadnutí vyplynulo aj to, že prvá úhrada výživného je datovaná 6.12.2021, pričom rozsudok Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/105/2016 nadobudol právoplatnosť už dňa 7.11.2017. Neskoršie splnenie vyživovacej povinnosti je pozitívny aspekt správania odsúdeného, ale nie je to dôvod na aplikáciu účinnej ľútosti.

K argumentu odsúdeného, že v pôvodnom rozsudku súd nezohľadnil, že odsúdený bol vo výkone trestu odňatia slobody v Želiezovciach od júna 2015 do júna 2016 počas, ktorej doby mal riadne nahlásenú vyživovaciu povinnosť, je potrebné uviesť, že v zmysle správy ZVJS zo dňa 30.1.2024 odsúdený bol vo výkone trestu odňatia slobody na základe rozhodnutia Okresného súdu Galanta sp.zn. 29T/215/2013 od 10.4.2015 do 9.2.2016, pričom odsúdený nahlásil ústavu vyživovaciu povinnosť na maloletú D. E. T. O.C. K. E.. Z uvedeného je potrebné vyvodiť, že skutok správne mal byť vymedzený len od 1.9.2014 do 9.4.2015 a od 10.2.2016 do 7.11.2017, ale aj tak ide obdobie ktoré výrazne presahuje 3 mesiace, a teda ide o trestný čin v zmysle § 207 Trestného zákona. Keďže odsúdenému bol rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/105/2016 uložený trest odňatia slobody 15 mesiacov so stredným stupňom stráženia, tak ide o trest uložený pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby od 1 do 5 rokov, a teda pôvodne uložený trest nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a s poukazom na § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

K argumentu odsúdeného, že sú nezrovnalosti o výške dlhu, je potrebné sa vyjadriť, že pri trestnom čine podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona výška dlhu nie je znakom skutkovej podstaty trestného činu. Na základe matematického prepočtu je zrejmé, že výška dlhu na výživnom za obdobie od 1.9.2014 do 9.4.2015 a od 10.2.2016 do 7.11.2017 pri bežnom výživnom 50 eur mesačne je celkovo suma 1.350 eur. Keďže odsúdenému bol rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/105/2016 uložený trest odňatia slobody 15 mesiacov so stredným stupňom stráženia, tak ide o trest uložený pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby od 1 do 5 rokov, a teda pôvodne uložený trest nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a s poukazom na § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, že zamietol návrh odsúdeného o povolenie obnovy konania, keďže neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustná sťažnosť, a to do troch pracovných dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Galanta na Krajský súd v Trnave.